

عنوان مقاله:

لزوم تغییر رویکردها در مهندسی هواپاد: اثرات پاندمی و تغییرات اقلیم بر مهندسی کیفیت هوا در فضاهای داخلی

محل انتشار:

هشتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

آرمین رحمانی - دانش جوی کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک گرایش تبدیل انرژی

نوید شهری - کارشناس مهندسی مکانیک و مدیرعامل مهندسی پالایش نوجان مهر

خلاصه مقاله:

مهندسی و مدیریت "هواپاد" (واژه پیشنهادی مخفف "هوای پاک در فضاهای داخلی") مبحثی است که در دهه های اخیر و بتدریج در کانون توجه طراحان ساختمان قرار گرفته است و ادبیات اولیه فنی و مهندسی برای آن شکل گرفته است. اگر چه در ب دو شکل گیری این مبحث، تقابل و تضاد آن با ملاحظات صرفه جویی انرژی در ساختمان باعث کم رنگی آن شده بود، ولیکن در سالهای اخیر و تحت تاثیر پدیده های کلان نظیر پاندمی کرونا و تغییرات رو به رشد اقلیم، اهمیت توجه به آن بیشتر شده است. بنظر میرسد که در مسیر این تحولات و بموازات درک بیشتر اثرات سوء آلودگی هوا در فضاهای داخلی روی سلامت انسان، برخی از مفروضات کلاسیک در این حوزه نیز باید مورد بازنگری قرارگیرد و رویکردها به آن، آینده نگرانه و با آگاهی بیشتر از روندها، بویژه در مواجهه با تغییرات اقلیمی در محیط بیرون، مورد اصلاح قرار گیرد. در این مقاله به لزوم این بازنگری و اهم موضوعات آن پرداخته شده است. اگر تردید در روند پرسرعت گرمایش جهانی و خشک شدن اقلیم در اکثر مناطق سرزمین ایران را کنار بگذاریم، منطق ایجاب میکند که رویکردها به طراحی عملکردی ساختمان در حوزه کیفیت هوا چنان باشد که ساختمان های در حال ساخت امروز به مثابه پناهگاهی برای ساکنان آینده آن و نمادی از هوشمندی نسل طراحان امروز در پیش بینی اتفاقات آینده باشد.

کلمات کلیدی:

کیفیت هوا داخلی، هواپاد، تغییرات اقلیمی، پاندمی، ساختمان سلامت محور، ساختمان سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1655655>

